

ЗЕМЛЕДЪЛСКИ ГЛАСЪ

Седмичникът на сдруженият земеделци от Варненски окръг

Урежда Редакционен Комитет
Редакция: ул. Чирпанска 7 — Варна.

Абонаменти: за година 60 лева, за странство 120 лева.
За обявления по споразумение.
Отдаден брой лева.

Земледелци,

Застраховайте живота си
при вашето кооперативно
застрахователно д-ство

„ЗЕМЛЕДЪЛЕЦЪ“

София, Врабча 1.

Внимавайте другари,

5083/54

От няколко време насам, някои чужди на земеделски принципи личности, които се подвизават в „Алказар“ разпространяват слуха, че новообразуваната градска дружба, с председател Ат. Кенков, е била разколническа.

За пълно осветление на съюзните другари от окръга, помолени сме от новоосновената земеделска дружба в Варна, да съобщим, какво че последната съществува, работи и се бори против безпринципността и чужди на земеделския съюз идеи, наседени и ловко прикривани от разпространителите на горния слух.

— Фактът, който говори за дълга на карьеристи и невежи, които всъщност пакостят на земеделското движение. Пазете се от подобни провокации. Търпението до изживяване на борбата в града между двете дружби ще установи на чия страна е правото и истината на лице истинските разколници.

Пазете се!

Недъзи, характер и значение на градските дружби.

Градските дружби при В. Н. З. С. се родиха много по-късно от селските такива, но тяхната прилика и значение в организацията се очертаха най-ярко през годините, когато съюза бѣ повикан от сложилите се политически обстоятелства да приеме коринието на държавното управление.

Нарастнали бърже, тѣ се развили неестествено, защото допуснаха въ редоветѣ си много елементи, които внесоха разложение и поквара средъ тѣх и доведоха работитѣ до тамъ, че В. Н. З. С. до днѣшнѣхъ носатъ тежкия послѣдци отъ тѣхнитѣ грѣхове.

Българскиятъ Землед. Народенъ Съюзъ се роди въ полрата на българското село.

Роли се средъ чиститѣ души на българския земеделецъ, роли се средъ непокарената маса отъ българския народъ, чуужа на политическия морални и нравствени недѣзи, често свойствени на града.

По своя характеръ и цели В. Н. З. С. имаше коренитѣ си въ здравитѣ пазни на българското село.

Чака на това село, великитѣ учители на земеделското движение, бѣха поселили семото на земеделската идея въ една благодатна нива, въ която неможеше да има плесели.

Но когато посъ властѣта и се изправилъ предъ цѣлата сложностъ на държавнитѣ механизми, съюза неможеше да не отвори вратитѣ си за интеллигенцията отъ градоветѣ и за охъзи стопанския слоеве отъ народа ни, които по слаба бѣха близки до сѣдбата на българския селянинъ.

Хвърляхъ се въ политическата арена и заставахъ начело на държавната властъ, дръжверменно, съюза не разполагаше съ онези кадри, необходими на всѣ-

ка политическа организация, когато бѣде извикана да заеме държавното ръководство.

Тѣй, въ съюза, влѣзоха много хора съ морални и нравствени манталитетѣ на старитѣ партии въ които тѣ бѣха получили политическото си външенство и идеология.

Тѣзи чужди елементи на съюза успѣха чрезъ своята безскрупулностъ да извършатъ на прелна линия и да нанесатъ първи ударъ за съюзното разложение.

Чуждитѣ въ съюза, чуждитѣ въ градскитѣ дружби, побиха авторитетъ на земеделското управление и понижиха високата идея на земеделското движение въ България.

Дошамъ отъ старитѣ партии съ тѣхнитѣ недѣзи, безхарактерностъ, безскрупулностъ, тѣя чуждитѣ внесоха корупцията въ земеделското управление, подориха обществениятѣ му престижъ и го тласнаха по безрадостни и тъмни пътища.

Първото е да се каже, на я въ сѣщностъ е тѣй, че градскитѣ дава елата на политическитѣ партии.

Той дава, обаче, и всичкото онова котило, всичката оная службогонска палачъ, която е въ състояние да очерни и най честното за затвори пратитѣ си за честната интеллигенция, за честния гражданинъ, който се е провикналъ дълбоко отъ идентъ на земеделското движение и му се е обрѣкълъ на беззаветна и преданна служба.

Грѣши оная земеделецъ, който още смѣта, че интеллигенцията трѣбва да се гържи на страни отъ съюза.

Но дваждѣ грѣши и върши престѣпление оная, който насърчава безразборното нахлуване въ съюзнитѣ редове.

Горчивинитѣ на тѣя фатална грѣшка въ миналото всѣки е из-

питалъ, но жалкото е, че малцина сѣ вземали поука отъ тѣхъ.

Градскитѣ дружби днесъ все още страдатъ отъ недѣлитѣ отъ преди 9 юний и сѣкашъ ние нищо ново не сме научили и нищо старо не сме забравили.

Горчива истина е, но тя трѣбва да се каже, че и днесъ въ повечето градски дружби сѣ на първа линия и безскрупулнитѣ полуинтелигентѣ и дребнавѣтъ службогонци.

И до днесъ въ градскитѣ дружби дава тонъ нахалното, невежесвото и дръзкото политическо парвеню, което нито е проникнато отъ принципитѣ на съюза, нито е готово честно, преданно и безвъзмездно да му служи.

Градскитѣ дружби боледуватъ. Тѣ страдатъ отъ дълбоки недѣзи. Тѣ губятъ обществения си престижъ, защото начело на тѣхъ и въ тѣхъ се навъртатъ хора, чийто политическа религия е съ съмнителна твърдостъ, чийто съзнание е отъ низка проба и чийто манталитетъ по нищо не се отличава отъ манталитета на старитѣ партии въ миналото, манталитета на хората, които се приютяватъ подъ всѣки скютъ, който ще имъ осигури едно парче хлѣбъ или единъ почтенъ миснетъ.

Честниятъ, върши и преданни службени земеделци въ градскитѣ дружби се броятъ, за жалостъ, на прѣсти, и тѣ стоятъ засенчени отъ мъгилка, която всичко честно може да похули и всѣки подвигъ да замѣри съ камѣкъ.

Честниятъ, интеллигентниятъ човѣкъ не притежава нито речника, нито повиканитѣ, нито средствата на тѣя тъмна, безидейна службогонска маса, за да може да излезе въ борбата съ нея победителъ.

И онова, което е още по печално, то е обстоятелството, че отъ съюзнитѣ върхове се гледа съ пренебрежение на тази безрадостна действителностъ въ градскитѣ дружби и по тѣя начинъ се дава възможностъ на племелитѣ да вдигатъ глава и да задушаватъ организацията.

Сѣкашъ нѣколкото години прекарани полъ жестокитѣ удари на една черна сѣдба, не стреснаха никого, за да се огледа около себе си, за да погледне злото въ очитѣ и съ смѣлата ръка на единъ малъръ хирургъ да отреже гангрена и спаси организма отъ една опасна изза.

(Следва)

Волода

Земледѣлци здружайте се!

Така се бѣха провикнали преди 27 години апостолитѣ на земеделското движение. Така говорѣха будителитѣ на селото.

Тогава личнитѣ режимъ, лихварството, насилието и спекулата, кре-

пени отъ управляващитѣ партии бѣха минали всѣки граница на търпение. Народътъ, за тѣзи партии бѣше едно робско племе, което бѣ длъжно да работи денонощно и плаща тежки данѣци, безъ да търси своитѣ права.

Една следъ друга партиитѣ заемаха властѣта, но неспособни на народнитѣ интереси, а по угодата на бѣлшитѣ Държавнитѣ Глави и въ името на грубитѣ интереси.

Всѣки партиитѣ се организирваха въ опозиция и идваха да властъ, само за да грѣшатъ и правятъ все по голѣми пакости на българската държава. Падѣха ли, обаче, отъ властъ, тѣ се изгубваха отъ политическата сцена за дълго време, нашо тѣхнитѣ грѣшки и безпринципностъ ги убиваше. И като резултатъ на тѣзи тѣхни грѣшки на тѣхната политика, порядки и възпитание, ние имаме днесъ не само печалната наличностъ отъ нѣколко разорителни войни, но и паричанитѣ по настоящемъ хаосъ въ държавата ни. Всѣкидневнитѣ вѣстници пичатъ само за налитѣ и разпрѣтъ между разнитѣ племена и родове, образуващи партиитѣ демократически спорѣ. Тѣзи кагии и разпрѣни около министерскитѣ вѣсти струватъ много сѣдно на българския народъ. Докато въ миналото партиитѣ се взаимно отричаха и враждуваша по между си, днесъ сѣ събрали въ една партиитѣ племената, на които се дебнатъ и борятъ за надмощие.

А презъ това време на самозаждане и умаломощване, българската държавна политика жѣне само неуспѣхи. Положението въ страната е тежко, много тежко. Гладътъ и илзирята сѣ, които игратъ своето смъртоносно хоро изъ кашитѣ на на голѣмото бошинство отъ народа — българскитѣ селяни. Не по розово е положението и на градскитѣ беднаци. Съвршени сѣ пътешата и надеждитѣ на демократическа въноръ. Насилието е само, което крепи неговата властъ. И отъ тукъ въ този сѣдбодосенъ за страната ни моментъ, ние надалаваме гласъ.

Земледѣлци, здружайте се! Помнете, че само здравиятѣ моралъ на селото и могъщитѣ мисли на селяна сѣ били винаги върховнитѣ стражи на държавата ни. Въ вашето здружаване лежи спасението на страната отъ разорение и народа отъ изграждане. Всѣки здруженъ и здружени земеделци искатъ да се отърватъ отъ тежкото бремене и подобрятъ живота си. Но това ще стане само чрезъ активна борба, чрезъ просвета и подъ янието на най голѣмата организация В. Н. З. Съюзъ, който на властъ и опозиция, презъ своето законодателство, реформа и легендарни борби противъ личнитѣ режимъ, доказва своята готовностъ да преобрази стопанско икономическия животъ въ страната съобразно вложенъ трудъ, капиталъ и върху принципна на коопе-

ративна. Или съ други думи по законен път да запази истинската цена на земеделските продукти и им осигури пазари.

Мусубайски

Часовей

Чуйте селяни!

Само интелигентният и забогатял селянин ще донесе културата, а заедно с това и обновата на селото.

Станете интелигентни и богати стопани, а за това, естествено, ще трябва героични усилия. Голяма вяра в дѣлото, солидни познания по професията и силна воля въ начинанието. Това, наистина, е цял подвигъ, безъ който е немислимо стопанското възбуждане на селото, а следователно и на България.

Но може би, ще ми възразите, че нѣма смѣтка въ земедѣлнето, нѣма достатъчно земя, а нѣя главно — капиталъ, който въ чужди дѣла презъ последните 4-5 години се изнесе въ странство! Не, ще кажа азъ, пона за свободната земя. Има още такава, но не обработена, а по-голяма частъ отъ обработената е зле използвана; а колкото до средствата, тѣ се намиратъ въ вашитѣ здрави ръце, които чрезъ разумно използване, ще ни донесатъ кредитъ и всичко друго.

Вашитѣ здрави мисли, здравия ви разумъ сѫ пълна гаранция, че вие ще си набавите капиталъ, но не бждете вече глупи да ги вложите въ разни спекулативни банки, а ги използвайте въ селскитѣ си кооперации, които сѫ и ще бждатъ единствени стопански кредити.

Вѣрно е, че рискътъ въ земедѣлното производство е голѣмъ, че недостатъчно сѫ платени понесеното отъ стопанскитѣ произведени; но кое предприятие, питамъ азъ, ко произведението не е подложено на подобни рискове?

Та нѣма затова Богъ ви е надарилъ съ силна воля и здравъ мисълъ, за да се борите съ всичко това, което друга сега съгласно вашата активностъ!

Научете се, какъ да намаляте рисковете, какъ да подобрите цената на производството! А какъ ще стане всичко това? Съ чиницистество! Или Боже! То ще ви доведе до просянка тогава, то ще ви принуди да продадете и това малко, което ви е ослало! Пазете се, драги селяни, отъ финансовия запитъ! Той е недостатъченъ, мизеренъ.

Та нѣма искате отъ волна птица, която гордо сама на себе си е останала да търси храната си, да станете, въ положението на зависими който така милостъ отъ своя го, сподаръ!

Вамъ прилича борбата и срѣдъ тази борба да излезете горди. Вамъ не прилича да исканите прехраната си съ излезене предъ тия, които се въздигнаха на собственитѣ ви плещи.

Нахлуите въ професионални училища, като бѣдащи стопани и работници, а не чиницисти! Исканите курсове, демонстрации по външето земедѣлне отъ агрономи и пр. Посещаваните народни четения, но не такава, каквито се даватъ изъ градовете: въ областта на абстрактното, чуждото нередното, а често и просто това, което вамъ интересува, което е вамъ нужно.

Ако на борбата прилича силата, на поета възхвалението, на телекистъ етопанитъ, безусловно — солид-

нитъ и всеострани познания по земедѣлне и скотовѣдство.

Оставете на вашитѣ избраници политиката, като разбиранята ви за организация и управление нека се изразятъ въ това: кой повече да произведе и изнесе на пазаря. Не е сравно да работишъ съ умъ и техника земята, защото и това е наука, дори и искусство. Помнете добре, че само земедѣлскитѣ занаяти ще донесе благоденствие и спасение на страната ни; не бързайте да забогатявате изведнажъ! Действайте тактично и разумно! Не се дайте, защото, помнете добре, че мнозина страдатъ само за това, че приляжатъ — искатъ бързо да забогатѣятъ.

Не напущайте вашитѣ красиви и поетични села, не напущайте тоя чистъ въздухъ, не се оставяйте отъ тия наши чисти, чисти нрави.

Измъ в съ България обр. ща погледа си!

Оправдайте доверието ъ.

Стига хули!

Близкитѣ до сговора* вестници продължаватъ да се занимаватъ съ личността на генералъ Н. Жковъ по поводъ възвѣнето му въ Б.З.Н.О. По този случай в. „Кубратъ“ посвещава уводна статия, въ която злочно коментира факта, ако и да започва съ предупреждението, че нѣма да се занимава съ подгравки и пропия по адресъ на генералъ Жковъ, за гдето е станалъ земедѣлецъ, както това направилъ другъ печатъ.

Въ по-нататъшнитѣ си коментари „Кубратъ“ разкрива картитѣ си и застава въ ролата на съзнателъ прокуроръ, гради обвинения срещу Б.З.Н.О., респективно срещу българския земедѣлски народъ, като му приписва редъ прегрешения.

Това сѫ казванитѣ обвинения на днесъ властующия демократически сговоръ, станала банална за измѣнения български народъ. „Кубратъ“ гради главно три обвинения срещу Б.З.Н.О. Сѫютъ:

1. Че биде развалилъ страститѣ на земедѣл. селовне до степенъ на „место на у-раза“ на селото срѣдно града.

2. Че ималъ разрушителни елементи, чиято зараза въ сѫюза е органическа и

3. Че има „външно представителство“ съ предателски роли! Ако „Кубратъ“ бѣше справедливъ и последователенъ на „катахизиса“ си, не би градилъ тѣзи обвинения срещу трудолюбивия и патристиченъ български земедѣлецъ, респективно срещу неговата сѫюза Българското село не п. тазъ никаква умраза срещу града. Разрушителни елементи сѫ се промѣквали въ всички органи-

зации и партии. Ако е думата за членове на бившата комунистическа партия — тѣ се прихити най-много въ вѣнствующия демократически сговоръ. Колкото се касае пъкъ до никакво „външно представителство“ — такоа Б.З.Н.О. нѣма — това не веднѣжъ е декларирано отъ ръководнитѣ хора на сѫюза.

Цѣлата статия на „Кубратъ“ е пропята отъ жестока умраза срещу Б.З.Н.О., а това значи — срещу компактно болшинство на българския народъ. Въ увлечението си „Кубратъ“ отпраща и удължителъ до генералъ Жковъ и сѫюза му, който нѣе отминаваме.

Органътъ на сѫюза на запаснитѣ

офицери Отечество“, по сѫщия поводъ посвещава уводна статия, въ която сѫ допуснати редъ фактически грешки, отъ които най-сѫществената е тая, че се приписва на Б.З.Н.О. образуването на „народенъ сѫюзъ на запаснитѣ офицери и полдофицери“, кога това бѣше съвършено частна инициатива, като логически последица отъ поведението на нѣкои запасни офицери. Съ това съравняване за организиране, г. генералъ Жковъ нѣма нищо общо. Това много добре е известно на всички.

Избрането на г. генералъ Жковъ за председател на Софийската околийска земедѣлска дружба нѣма що да смущава в. Отечество“, защото като органъ на една професионална организация, той най-малко трѣбваше да се занимава съ партийната принадлежностъ на своитѣ членове, стига тѣ да не сѫ противостоещественни.

Нека не се забравя, че Б.З.Н.О. не е противостоещественна организация. — Той е сѫюза на оная маса отъ трудолюбивия български народъ, който запази племято ни отъ изчезване презъ време на 500 годишното чернотурско робство. Той е сѫюза на произволителния, творчески елементъ въ нашето отечество. Той е сѫюза на най-здравитѣ, храбри и самоотвержени български синове които оудуха свѣта по бѣлнитѣ поля.

Тамъ е мѣстото на истинскитѣ учители и водачи на трудолюбивия, произволителенъ и храбръ български селянинъ, а не въ редонетѣ на оная що живеятъ само на негова грѣбъ...

Жестоко и несправедливо е да се вѣи генералъ Жковъ, че е станалъ земедѣлецъ! Опомнете се! Не отрищайте главната си отъ народа, на който сте били учители и водачи. Помнете се съ народа!

Моравски.

ЛЮЦЕРНА

Изборъ и обработка на почвотъ, посѣвъ, косене, торене и болести

Единъ отъ многото болни въпроси въ нашето земедѣл. стопанство е и тоя за недостатъчното количество фуражъ за изхранването на нашия работенъ добитѣкъ. Отъ всички получени грубъ фуражъ презъ 1927 год. раздѣленъ на глава едѣръ добитѣкъ дневно се пада по 1/2 кгр. Очевидно, че това е далечъ отъ нормалното, което нѣе трѣбна да даваме дневно на глава добитѣкъ.

До голѣма степенъ и за известно време, недостига на грубия фуражъ у насъ, ще можемъ да разрешимъ съ засѣването на по голѣма пространство съ люцерна.

Люцерната, или както американцитѣ ѝ наричатъ трева на тревитѣ, е най-добрата отъ всички фуражни треви. И отъ година на година ти намара по-обширно разпространение въ наш то село.

Люцерната е растение, което не дажъ засѣто, за редъ години богато възпроизвежда стопанина, но въ за-мѣна пъкъ на това тя иска:

1. Да се засѣе на най-богатата нива отъ стопанството.

2. Внимателно и дълбоко да се обработи почвата.

3. Преди засѣването почвата да се зарази съ тѣ нареченитѣ азотосъбирателни бактерии (грудкови бактерии).

4. Трѣбна въ време да се коси, брани и торе.

б. Трѣбна строго да се бди да не се нападне отъ нѣкои болестъ и неприятелъ.

За жалостъ нашия земедѣлецъ не знае лѣто една отъ горивитѣ работи.

Его защо, целта на тази статия е да даде кратко укаване за правилното и навременно приготвяне на почвата, за правилното посѣване, за навременното косене, бране и торене, борба съ болеститѣ и неприятелитѣ на люцерната.

ПОСѢВЪТЪ И НЕЙНАТА ПОДГОТОВКА

Люцерната най-добре расте тамъ, където нѣрѣе лозата. Тя иска дълбока орница съ пропускателна подпочва, предпочита пѣсчява глинеститѣ и пѣсчянитѣ торени съ обрски торъ почви. Почвата трѣбна да съдържа варъ, да е силна съ добри физически свойства и да е чиста отъ бурени.

Следъ като земедѣлца е избралъ най-добрата си нива за люцерна, пристъпва къмъ приготвянето на почвата. Една отъ главнитѣ работи за успѣшното отглеждане на люцерната е дълбоката и правилна обработка на почвата преди посѣването. И понеже необходимо е почвата да бѣде чиста отъ бурени, добре е предшественика да бѣде окопно растение, като царевица, бобъ, картофи или пшѣло.

Веднага следъ прибирането на предшественика нивата се изорава платко (извършена се подпѣтка) а презъ есента нивата трѣбна да се изоре на дълбочина 35—45 см. На пролѣтъ, разрохкаване почвата съ култиватора и пристъпваме къмъ посѣвъ. Ако ни се налага, што веднага следъ дълбоката орна, да посѣмъ люцерната, то посѣвъ трѣбна да извършимъ 4—6 седмици следъ орната, за да дадемъ време почвата да улегне и затѣпна.

Зарязване на почвотъ съ грудковитѣ бактерии

Азотосъбирателнитѣ или тѣ наречени грудкови бактерии сѫ малки аеробични бактерии, които живеятъ върху коренитѣ на люцерната и стимулиратъ нейния растежъ. Тѣ бактерии по неизвестенъ още добре начинъ сѫ способни да приематъ азота отъ въздуха и го приспособяватъ за възприемането му отъ растението.

На пролѣтъ, единъ денъ преди сеядбата, изравняваме нивата съ браната или култиватора и я почистваме отъ всички бурени. Следъ заходъ слънце, вземаме едѣтъ човатъ и го напълваме съ прѣстъ отъ коя-да-е съ сѣсество добре развиваща се стара люцерна, като гледаме што да не отиваме по-дълбоко отъ 15 см. За всѣки декаръ, който сѣтаме да засѣеме съ люцерна се взема отъ 20—30 кгр. отъ горната прѣстъ, която разпрѣскаме съ рѣка върху нивата, следъ това прекриваме браната на кръстъ. Всичката тази работа трѣбна да се извърши въ отсъствието на слънчевитѣ лъчи, понеже донесенитѣ съ прѣстъ бактерии умиратъ отъ слънчевитѣ лъчи. Тѣзи е една много важна работа, която трѣбна да се извърши внимателно преди посѣвъ, понеже прѣствението на тѣзи грудкови бактерии въ новозасѣтата люцернова ливада, спомагатъ за нормалния и правилнотъ растежъ на младата люцерна.

Взетата отъ старата люцернова ливада прѣстъ може, да се сѣе съ люцерновото семе и тѣ да се посѣе, следъ което веднага да се прекрива лѣтъ валикъ или браната, но всичко това трѣбна да се извърши въ отсъствието на слънчевитѣ лъчи.

Следва.